

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2545/2022
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Каличанин адвокат из ..., против туженог ОДС „ЕПС Дистрибуција“ ДОО Београд – Огранак „Електродистрибуција“ Врњачка Бања, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1280/21 од 16.11.2021. године, у седници већа одржаној 24.03.2022. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1280/21 од 16.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1280/21 од 16.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи I П 1106/18 од 02.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужилци на име накнаде нематеријалне штете исплати, и то: на име претрпљених физичких болова пса тужилце износ од 30.000,00 динара; на име претрпљеног страха и панике пса тужилце износ од 40.000,00 динара; на име трајних недостатака кроз видну наруженост пса тужилце износ од 40.000,00 динара; на име трајне спречености учествовања на кинолошким такмичењима пса тужилце износ од 80.000,00 динара и на име претрпљеног страха тужилце износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.09.2018. године, као дана подношења тужбе, до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 1280/21 од 16.11.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву – Судска јединица у Врњачкој Бањи I П 1106/18 од 02.06.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), ради новог тумачења права.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, односно за новим тумачењем права у погледу примене чланова 154, 155. и 200. Закона о облигационим односима, којима су регулисани основи одговорности за штету и појам штете, као и правно признати видови нематеријалне штете за које се може досудити новчана накнада под одређеним условима. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у истим или сличним чињеничним и правним ситуацијама, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Тужбени захтев за накнаду материјалне штете одбијен је применом правила о терету доказивања из члана 231. Закона о парничном поступку, па је спорно правно питање које се у ревизији поставља у вези тог захтева везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака.

Из изнетих разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарку противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 17.09.2018. године, а вредност предмета спора је износ од 240.000,00 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3000 евра по средњем курсу НБС на дан подмошења тужбе, ревизија тужиље није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић